

கணையாழி

கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்

மலர் : 59 இதழ் : 01 ஏப்ரல் 2024 விலை ரூ.25/-

ஆள் காட்டி விரலில்
இருக்கிறது
அதிகார மாற்றம்!
— ம.ரா.

உள்ளடக்கம்

கட்டுரை

கவிதைக்காரன் இளங்கோ	07
அ.மீமாதனா	24
வாசுதேவன் அருணாசலம்	35
மு.இராமசுவாமி	50
மணி அமரன்	65

சிறுகதை

ம.ரா.	18
இ. தியாகலிங்கம்	31
க.சீ.அம்பிகாவர்ஷினி	43
ச.ஆனந்தகுமார்	61

கவிதை

இராகுலன் இரா	06
வளவ. துரையன்	22
ஆர். வத்ஸலா	30
பா.தேசப்பிரியா	34
கனகா பாலன்	42
சீ.பாஸ்கர்	49
அய்யனார் ஈடாடி	49
கி.சரஸ்வதி	68

கடைசிப் பக்கம்

இந்திரா பார்த்தசாரதி	69
----------------------	----

கட்டுரை
வாசுதேவன் அருணாசலம்

எழுத்தே! நீ பெண்ணா? ஆணா?

எ

ழுத்தே! நீ பெண்ணா? ஆணா? [ஆணா? பெண்ணா? என்று கேட்கவில்லை]... எழுத்தில் என்ன “பெண்ணெழுத்து” “ஆணெழுத்து”? அப்படித் தெளிவாகப் பிரித்துவிட வாய்ப்புண்டா? எழுத்துக்குப் பாலினமா?

ஆண்மொழியைப் பொதுமொழியோடு இணைத்தே அறிந்த, அறியும் உலகமிது. எந்த இலக்கியமும், எந்தப் பொதுக்கூற்றும், இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. காரணம் மொழியே ஆணால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆகவே பொது மொழியிலிருந்து ஆண்மொழியைப் பிரித்தெடுக்க முடியாது என்றே இந்த உலகம் (ஆணுலகம்) நிரூபணம் செய்துவருகிறது. வள்ளுவனின் குறள்களில் ஆண்குரல் தான் அதிகம். 1166 குறள்களில் ஆண்குரலைக் கேட்க முடியும். காமத்துப்பாலில் 164 குறள்களில் மட்டும் பெண்குரலைக் கேட்கமுடிகிறது. தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிப்போனதால். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எண்களின் மெய்மைத்தன்மையை ஆய்வுசெய்ய வேண்டாம். ஒருமுறைக்குப் பலமுறை, துள்ளியமாகக் கணக்கிட்டுவிட்டேன் கணினியின் உதவியோடு. ஆம். திருக்குறள், உலகப் பொதுமறைதான். ஆணுலகப் பொதுமறை. சரி! விவாதப்பொருளைவிட்டு வெளியே செல்லவேண்டாம். நமது கேள்வியெல்லாம் இதுதான். “பெண்ணெழுத்து” என்ற ஒன்று உண்டா? இல்லையா? இது அனுமானமா? வாதமா? விதண்டா வாதமா? இவற்றை எவ்வாறு அணுகுவது? பதில்களைப் பெறுவது? ஒரு நிகழ்வு. ஓர் அனுபவம். இரண்டு எழுத்தாளர்கள். பெண். ஆண். ஒரே நிகழ்வை, ஒரே அனுபவத்தைப் பதிவிடும் எழுத்தில் வேறுபாடு உருவாகுமா? அப்படியென்றால் எவ்வாறு அந்த வேறுபாடு உருவாகிறது? அறிய முயற்சிப்போம். மேலும், ஒரு பெண் எழுத்தாளரின் கவிதைத் தொகுப்பை எடுத்து ‘எழுத்துக்கள்’ (“எழுத்துகள்” அல்ல) எவ்வாறு பிரவகித்திருக்கிறது, எவ்வாறு பிரசவமாகியிருக்கிறது என்பதையும் அறிய முயற்சிப்போம். இதற்கு சல்மாவின் “தானுமானவள்” என்ற 2021-இல் வெளிவந்துள்ள கவிதைத் தொகுப்பைப் பயன்படுத்துவோம்.

அதற்குமுன், சுசித்ரா தன்னுடைய “சங்கல்பமும் சம்பவமும்: அம்பையின் இரு நூல்களை முன்னிட்டு தமிழ்ப் பெண்ணெழுத்து - ஒரு பார்வை” என்ற கட்டுரையில்

அம்பையின் “The Face Behind the Mask” என்ற ஆங்கில நூலையும், அவரின் மற்றொரு ஆய்வு நூலாகிய “உடெலெனும் வெளி” என்ற தமிழில் எழுதப்பட்ட நூலையும் மிகநுட்பமாக ஆராய்கிறார். மேற்கத்திய நாட்டு எழுத்தாளர்கள் எவ்வாறு ஆண்மையத்திற்கு, ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படும் மாற்றுமொழியை பெண்மொழியாகப் பார்க்கின்றனர் என்றும், அவ்வாறு பார்க்கப்படும் எல்லைகள் மாறிவிட்டன என்றும் எடுத்துரைக்கிறார். இன்று . . . “பெண்கள் தங்கள் உடல்களை, தனி உலகத்தை எழுதக் கையாளும் மொழி வெளிப்பாடு அனைத்து மே பெண்மொழி என்று கூறப்படுகிறது” என்று தெளிவுபடுத்துகிறார் (பக்.260-262).

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் வாழ்நாள் இலக்கிய விருதை பெற்ற அம்பை தன்னுடைய விருதேற்பு உரையில் இதைப் பற்றி என்ன கூறுகிறார் என்பதையும் பார்த்து விடுவோம். “பெண்ணாக வாழ்வதால், பெண் என்ற நிலையிலிருந்து உலகை எதிர்கொள்ள நேர்வதால் ஒருவித மொழி, ஒருவித வெளிப்பாடு உருவாகலாம். அது உடல் சார்ந்தது அல்ல. உடல் பற்றிய பட்டுணர்வைச் சார்ந்தது. உடல் சமுதாயத்தில் ஆக்கிரமிக்கும் இடத்தைச் சார்ந்தது. காலம், சரித்திரம் இவற்றால் தொடர்படாத உடல் இல்லை. ஒற்றை விளக்கம் உள்ள உடல் இல்லை பெண் உடல். பெண் உடலை மறுவாசிப்பு செய்வதும் அவரவர் பட்டுணர்வை ஒட்டியே இருக்கும். பல்லாயிர யோனிகளிலிருந்து வந்தவள் நான் என்று அக்கமகாதேவி கூறும் போது, பல்லாயிர பிறவிகளை மட்டுமல்ல பல்லாயிர உடல்களுக்கு அவர் அர்த்தமூட்டுகிறார். யோனி என்பது ஒரு ஜனனத் துளை மட்டுமல்ல பல்வேறு சரித்திர கால கட்டங்களில் பல அர்த்தங்களைப் பெறும் ஓர் அங்கம். உடலை அதன் விளக்கங்கள்,

குறுகல்கள், இலக்கணங்கள் இவற்றிலிருந்து வெளியே எடுத்து ஒரு வெளியாக்கி, அதன்மேல் நின்று எழுதும்போது வரும் இலக்கியம் எல்லாவித அடிப்படையையும் மீறியதாக இருக்கும். உடலை ஓர் இயற்கைக் காட்சியாகத் தீட்டி அதை விஸ்தரிப்பதுதான் அதன் லட்சக்கணக்கான அர்த்தங்களையும் அழகு களையும் மட்டுமல்ல அவலங்களையும் வெளிக் கொண்டுவரும்” (பக்.360 - 361).

சுருக்கமாக இருவரது கருத்துகளிலிருந்தும் வெளிப்படும் உண்மை இதுதான். பெண்மொழி என்ற ஒன்று உண்டு. உடலோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. பெண்ணெழுத்து ஓர் உடலெழுத்து. பெண் மொழி ஆணெழுத்துலக விதிகளை மீற, பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு உதவுகிறது. இந்த மொழியிலிருந்து பெண் உடல் முழுமையாக, பூரணமாக, ஆதாரப்பூர்வமாக, அனுபவமாக, வெளிவருகிறது. ஆண்கள் பெண் உடலைப் பற்றி எழுதுவதற்கும் பெண்கள் பெண் உடலைப் பற்றி எழுதுவதற்கும் வித்தியாசம் நிறைய உண்டு. ஆண்கள் தங்களை பெண்களாகப் பாவித்து, பெண்ணின் உணர்வுகளை பக்தி இலக்கியம் முதல் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். குலசேகர ஆழ்வாரின் ‘தேவகி புலம்பலை’ பெண்மொழியின் சிறந்த வெளிப்பாடு என்று தன் ஆய்வுக்கட்டுரையில் கிருஷ்ணன் அழுத்தமாகச் சொல்லுகிறார். அதே சமயத்தில் மாணிக்கவாசகர் தன்னுடைய திருவெம்பாவையில் ஒரு பெண்ணாக பெண்ணின் உணர்வுகளை ஆண்டாளின் அளவிற்குத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்த முடியவில்லை என்பதையும் அதே கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். பெண் எழுத்தாளர்கள் ஆண்களின் ஆழ்மனநிலைகளை எமிலி பிராண்டே தன்னுடைய “Wuthering Heights” (1847) என்ற புதினத்தில்

எழுதியதுபோல் எழுதவேண்டும் என்று சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வெர்ஜினியா ஆல்ஃப் தன்னுடைய “A Room of One’s Own” (1929) [1928 ஆம் ஆண்டு கல்லூரி மாணவிகளுக்கு வழங்கிய உரைகளின் தொகுப்பு] என்ற நூலில் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மையப்பகுதியில் வெளிவந்த அந்தப் புதினத்தில் முக்கியமாக எமிலி பிராண்டே பயன்படுத்திய வார்த்தைகள் வாசகர் உலகத்தையே, குறிப்பாக ஆண் வாசகர்களை, அதிர்ந்துபோகச் செய்தது. “சட்டென்று பதில் சொன்னான்” “சட்டென்று பதில் சொன்னாள்” “சட்டென்ற பதில்” போன்ற சொற்றொடர்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு அவர் “ejaculated” (ஐந்து முறை), “ejaculating” (ஒரு முறை), “ejaculation” (நான்கு முறை), “ejaculations” (ஒரு முறை) போன்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருந்தார். ‘சாத்தானின் பிள்ளை எழுதியது’ என்று அந்தப் புதினம் விமர்சிக்கப்பட்டது. இன்றும் ஆண் மனதின் உளவியலை அலசியிருக்கும் பெண் எழுத்தாளர்களின் புதினங்களில் மிகச் சிறந்த ஒன்று “Wuthering Heights”. ஆண் எழுத்தாளர்களின் கதைகளில் பெண் கதைமாந்தர்கள் மையத்திலிருந்து முக்கியத்துவம் பெற்றாலும், அவர்கள் உண்மையில் பெண்மொழியில் தான் வெளிப்பட்டிருக்கிறார்களா அல்லது உரிய பெண் மொழியை பெண் கதைமாந்தர்கள் பயன்படுத்தும்படி கதாசிரியர் அவர்களை உருவாக்கியிருக்கிறாரா என்பதை நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறியவேண்டும். சுருக்கமாக, பெண்மொழியை, பெண்ணெழுத்தை அடையாளம்காண எழுத்துதான் முக்கியமே தவிர, எழுத்தாளரின் பாலினம் முக்கியமல்ல என்பதுதான் சாராம்சம். சரி, சொன்ன வார்த்தைகளைக் காப்பாற்ற முயலுவோம்.

இரண்டு எழுத்தாளர்கள் (இதில் ஒருவர்

பெண்) ஒரு தமிழ் எழுத்துலக ஆளுமையைச் சந்திக்கச் செல்கிறார்கள். தாங்கள் சந்தித்த அனுபவத்தைத் தங்களின் எழுத்தில் தனித்தனியாக, வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் பதிவுசெய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யாத ஒன்று. இருவரும் அந்தச் சந்திப்பைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை ஒரு வருகக் கொருவா பகிர்ந்துகொள்ளவில்லை. (அப்படித்தான் நான் நம்புகிறேன்). இன்றுவரை அவர்களுக்கு அது தெரியுமா தெரியாதா என்று எனக்கும் தெரியாது. அவர்களின் தனித்தனிப் பதிவுகளை இங்கே நான் பதிவிடுகிறேன். நீங்கள்தான் எந்தப் பதிவு பெண் எழுத்தாளரின் பதிவு என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். அவ்வாறு கண்டுபிடிக்க முடிந்தால் கேள்விக்குப் பதில் கிடைத்துவிட்டது என்று பொருள். அவ்வாறு கண்டுபிடிக்க முடியாமல்போனால் “பெண்ணெழுத்து” என்பது ஓர் அபத்தம், ஒரு மாயை என்ற முடிவிற்கு வந்துவிடுவோம். பெயர்கள், சில வார்த்தைகள் எழுத்தாளர்களின் பாலினத்தை அடையாளப்படுத்திவிடும் என்ற காரணத்திற்காக அடைப்புக்குறிகளுக்குள் பதிலி வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்ட மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதோ, முதல் எழுத்தாளரின் பதிவு:

“குறிப்பிட்ட தேதியில் [அவர்] ரயிலில் வந்தார். அவருடன் பேசிக் கொண்டே ஜங்ஷன் சுலோசன முதலியார் ஆற்றுப் பாலத்தருகே வந்து சேர்ந்தேன். ஆற்றைப் பார்த்ததும் [அவர்] நின்றுவிட்டார். அப்போதுதான் ‘எங்கே தங்கறது?’ என்று கேட்டார். பாளையங்கோட்டையில் நண்பர் குடும்பத்துடன் தங்கலாம் என்றும், ஆற்றில் குளித்துவிட்டுப் போகலாம் என்பதற்காகத்தான் ஆற்றுக்கு அழைத்து வந்ததாகவும் சொன்னேன். [அவர்] வெடவெடத்து விட்டார். ஆத்திலே

குளிக்கிறதாவது? ... எனக்கு இங்கெல்லாம் குளிச்சப் பழக்கமில்லே?...வீட்டுக்கே போயிடுவோம் என்றார். 'நாம் தினசிரி இதே ஆற்றில் தானே குளிக்கிறோம். இவர் ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறார்?' என்று யோசித்துக் கொண்டே பஸ் ஏறி நண்பர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். காபியெல்லாம் சாப்பிட்ட பிறகு நண்பர் குமாரிடம், 'ஒங்க ஃப்ரெண்ட் தான் ஆத்துலே குளிக்கிற மாதிரி என்னையும் ஆத்திலே முக்கி எடுத்துடலாம்னு பார்த்தார். நல்ல வேளை நான் தப்பிச்சேன்...' என்று சொல்லி, நான் ஆற்றங்கரைக்கு அவரை அழைத்துச் சென்றதை விவரித்துச் சிரித்தார். அவருடன் குமாரும் அவர் மனைவியும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள். [அங்கிருந்து திருவனந்தபுரம் சென்று ஹெப்ஸிபா ஜே சுதாசனைச் சந்தித்து விட்டு நாகர்கோவில் வந்து சேர்ந்ததை விவரிக்கிறார். திருவனந்தபுரத்திலிருந்து நாகர்கோவிக்கு பஸ்ஸில் வந்தபோது பஸ் நடு வழியில் நின்றது, இருட்டு, மழைத்தூறல் என நடந்த விசயங்களை விவரிக்கிறார்.] நாகர்கோவில் அறவே அடங்கிவிட்டிருந்தது. மழையும் நிற்கவில்லை. இருட்டில் தட்டுத்தடுமாறி சுந்தர ராமசாமி வீட்டுக்கு வந்தோம். வீட்டுக்கு எதிரே உள்ள தெருவில் வந்த கொண்டிருந்தபோதே சுந்தர ராமசாமி வீட்டுத் திண்ணையில் விளக்கெரிந்து கொண்டிருந்தது. யாரோ இரண்டு பேர் பேசிக்கொண்டிருப்பதும் மங்கலாகத் தெரிந்தது. கேட்டைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்த எங்களைப் பார்த்ததுமே, சுந்தர ராமசாமிக்கு ஒரே ஆச்சரியம். [அவரை] அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். எங்களைச் சாப்பிட வைத்தார். பேசிக் கொண்டிருந்தோம். மறுநாளே கிளம்பி திருநெல்வேலி வந்தோம். [அவர்] சென்னைக்குப் புறப்பட்டுப் போனார்.

இதோ, மற்றொரு எழுத்தாளரின் பதிவு:

“இப்படி இருந்த காலகட்டத்தில்தான் சுராவைச் சந்தித்தேன். வெங்கட் சாமிநாதன் மூலமாக அறிமுகமான எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் சு.ரா. அவருடைய 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை' நாவலைப் படித்திருந்தேன் என்று நினைக்கிறேன். திருநெல்வேலிக்கு ஒரு வேலையாக வந்திருந்தேன். [அவர்] உடனிருந்தார். வேலை முடிய நேரமாகிவிட்டது. 'நாகர்கோவில் போய் சுந்தர ராமசாமியைப் பார்க்கலாமா?' என்று அவரிடம் கேட்டதும் அவர் சம்மதித்தார். உடனே பஸ் ஏறினோம். நாகர்கோவில் வரும்போது இரவு பதினொரு மணி. கதவுகளை அடைக்கத் தொடங்கியிருந்த ஒரு ஹோட்டலுக்குப் போய் சாப்பிட்டுவிட்டு நடக்க ஆரம்பித்தோம். தெருவில் ஓர் ஆள் கிடையாது. '....., யாருமே இல்லையே தெருவில், ஒன்னும் பயமில்லையே?' என்று கேட்டதும், 'எதுக்கு பயம்?' என்று அவர் வழக்கமான பாணியில் சொன்னார் [அவர்] சுராவின் வீட்டை எட்டியதும், அவரும் இன்னொரு நண்பரும் தெருவை ஒட்டிய வாயிற் கதவருகே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். நண்பர் விடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தார். மணி பனிரெண்டு இருக்கலாம். எங்களைப் பார்த்ததும், 'யாரு?' என்றார். [அவரை] அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. 'இவங்க .....' என்று அறிமுகப்படுத்தினார் அவர். நாம் படித்த எழுத்தாளர் என்பதால் அவரை இப்படி அகால நேரத்தில் போய்ப் பார்க்கலாமா, அது அவருக்கு இடைஞ்சலாக இருக்குமா போன்ற கேள்விகள் என்னிடம் எழவே இல்லை. சுராவும் இப்படி [ஒருவர்] பனிரெண்டுமணிக்கு வருவது சகஜமாக நடக்கும் என்பது போல உள்ளே அழைத்தார். உள்கூடத்தில் சாப்பாட்டு மேஜை அருகே அமர்ந்துகொண்டோம். கமலாவும் சுடச்சுட போர்ன்வீடா போட்டுக் கொண்டு வந்தார். சில நிமிடங்கள் "நான் கட்டைய சாய்க்கிறேன்"

என்றுவிட்டுப் படுத்துவிட்டார் [அவர்]. சுராவும் நானும் வெளி வராந்தையில் அமர்ந்து பேச ஆரம்பித்தோம். என் ஆராய்ச்சி பற்றி, நான் சந்தித்த... எழுத்தாளர்கள் பற்றி என்று பேச ஆரம்பித்து விடியவிடியப் பேசினோம்.”

சரி, கண்டுபிடித்து விட்டீர்களா? இதுஒன்றும் கடினமான செயலன்று. முதல் பதிவு ஒரு ஆண் எழுத்தாளருடையது (வண்ணநிலவன்). இரண்டாவது பதிவு ஒரு பெண் எழுத்தாளருடையது (அம்பை). எந்த வார்த்தைகள், எந்த விவரணைகள், உங்களை எழுத்தாளர்களின் பாலினத்தைக் கண்டுகொள்ள உதவின என்று நீங்கள் ஆராய்ந்தால், உங்களுக்கே தெரியும். அவையனைத்தும் உடல் சார்ந்தவை. ஏன் ஆற்றில் குளிக்க அந்த எழுத்தாளர் மறுக்கிறார்? வெட்டவெளியில் உடலை மறைத்து குளிக்கவேண்டுமென்றால் கட்டாயம் ஒரு பெண் பழகியிருக்க வேண்டும். திடீரென்று ஆற்றில் வெட்டவெளியில் பழக்கமில்லாமல் ஒரு பெண்ணால் உடலை மறைத்துக் குளிக்க முடியாது. இந்த இடத்தில் எழுத்தாளருடன் பயணித்த நபரின் பாலினம் வெளிப்பட்டு விடுகிறது. இரண்டாவது எழுத்தாளர் ஆளே இல்லாத வீதியில் நடு இரவில் நடப்பதால் ஏற்படும் பயத்தை பற்றி விவரிக்கிறார். இந்த பயமும் உடல் சார்ந்தே உருவான ஒன்று என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மேலும், மூன்று விசயங்கள் இந்த இருவரின் விவரிப்புகளில் ஒத்துப்போகவில்லை. எதற்காக ஒத்துப்போகவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்தால் பெண் எழுத்தின் தன்மையையும் புரிந்துகொள்ளலாம். ஒன்று. சு.ரா. ஆச்சரியப்பட்டதாக ஆண் எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகிறார். “சுகஜமான” ஒன்றாகவே சு.ரா. பாவித்தார் என்கிறார் பெண் எழுத்தாளர். இரண்டு. சு.ரா. சாப்பிட வைத்தார் என்கிறார் ஆண் எழுத்தாளர். ஹோட்டலிலேயே

சாப்பிட்டுவிட்டதாகவும், “போர்ன்வீடா” மட்டும் குடித்ததாகவும் பெண் எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகிறார். மூன்று. ஆண் எழுத்தாளர், பெண் எழுத்தாளர், சு.ரா. ஆகிய மூவரும் பேசிக்கொண்டிருந்ததாக ஆண் எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகிறார். “கட்டைய சாய்க்கிறேன்” என்று ஆண் எழுத்தாளர் தூங்கிவிட்டார் என்று பெண் எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகிறார். ஆக, ஒரு நிகழ்வு. ஓர் அனுபவம். மூன்று வித்தியாசங்கள். சரி, இந்த வித்தியாசங்கள் ஏன் தோன்றின என்று ஆராய முடியுமா? அதற்கும் பாலினத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டா? உண்டு. ஆண் எழுத்தாளர்கள் ஆண்மைய எழுத்திலிருந்து அவ்வளவு எளிதில் விடுபட்டு எழுதிவிட முடியாது. பொதுமொழி என்பது ஆண்மொழி என்ற உண்மையை மனதில் ஏற்றிக்கொள்ள முடியாத, உணரமுடியாத, ஆண் எழுத்தாளர்கள் நிறையபேர் உள்ளனர். பெண் எழுத்தாளர்களும் உள்ளனர். ஆனால், குறைந்த அளவில். ஆண்மைய எழுத்தின் மிக முக்கிய அம்சம் தனக்குள் பல நுணுக்கமான அரசியலை ஒளித்துவைப்பதுதான். முதல்பதிவிற்குச் சொந்தமான ஆண் எழுத்தாளரின் எழுத்துக்குள் ஒளிந்திருக்கும் அரசியல் என்னவென்று பார்ப்போம். பெண் எழுத்தாளரை ஆற்றில் குளிக்க விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு மறுக்கப்பட்டபோது ஆண் எழுத்தாளரிடம் எழுந்த அதிர்ச்சியின்மூலம், அவருக்கு பெண் ஆண் பேதத்தில் அறவே நம்பிக்கையில்லாதவர் என்பதை பிரகடனம் செய்தது. சு.ரா. என்ற ஆளுமையை மெருகேற்றவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்திருப்பது. சு.ரா. ஆச்சரியமடைந்தார் (அதிர்ந்துபோகவில்லை). சு.ரா. சாப்பிட வைத்தார் (இந்தப் பொய் தேவைப்படுகிறது). சு.ரா. வோடு பேசிக்கொண்டிருந்தோம் (இந்தப் பொய்யும் தேவைப்படுகிறது). சு.ரா. சுக எழுத்தாளர்களை, முக்கியமாக இளம்

எழுத்தாளர்களை, ஊக்கப்படுத்துபவர் (இந்த உண்மை தேவைப்படுகிறது). ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி பழகுபவர் (இந்த உண்மையும் தேவைப்படுகிறது). இதுபோன்ற கட்டமைப்புகள் பெண் எழுத்தாளரின் எழுத்தில் இல்லை. நடுஇரவு, இருட்டு, ஆளில்லாத தெரு ஏற்படுத்திய பயம், சு.ரா.வின் சுகஜமான வரவேற்பு, சு.ரா.வை பெயர் சொல்லி அழைத்த யதார்த்தம், சு.ரா.வின் துணைவியார் தந்த போரன்வீடா, உடன்வந்த எழுத்தாளரின் தூக்கம், விடியவிடிய நடந்த கலந்துரையாடல், தன்னுடைய ஆராய்ச்சி பற்றிய பகிர்வு. எதையும் கட்டமைக்க எந்தவொரு சிறப்பு முயற்சியும் இல்லாத எழுத்து. பெண் எழுத்திற்கு ஆண்மைய அரசியலை வெளிச்சம்போட்டுக்காட்டத் தெரியுமே அன்றி, உள்ளடக்கி மறைத்துவைக்கத் தெரியாது. சுருக்கமாகக் குறிக்க வேண்டுமென்றால் இவ்வாறு சொல்லலாம். ஆணெழுத்து ‘பொய்’ (ஓர் அரசியலை உள்ளடக்கிய வகையில்). பெண்ணெழுத்து ‘மெய்’ (உடலும் பொருளும்). இந்தக் கட்டுரையின் எழுத்திலிருக்கும் அரசியலை உங்களால் கண்டுள்ளீர் நகையாட முடிந்தால் முழு வெற்றி உங்களுக்கே!

சரி, சல்மாவின் “தானுமானவள்” என்ற 2021-இல் வெளிவந்துள்ள கவிதைத் தொகுப்பில் பெண்ணெழுத்து எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்போம். லெக்கானின் “The Insistence of the Letter in the Unconscious” என்ற கட்டுரையின் உந்துதலில் இதுபோன்ற “கோழிக்கு ★★★ பிடுங்கும்” வேலையில் ஈடுபடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. மொத்தம் 70 கவிதைகள் (4 தலைப்புகளினி). 4513 வார்த்தைகள் (கவிதைகளின் தலைப்புகளிலுள்ள சொற்களையும் (120), இரண்டு கவிதைகளின் (“உடைந்த கனவு” மற்றும் தலைப்பில்லா 58-ஆவது கவிதை) இறுதியில்

அடைப்புக்குறிகளுக்குள் கொடுக்கப்பட்ட சொற்களையும் (6) சேர்த்து). (உபயம்: என் மடிக்கணினி) மொத்த வரிகள் 1947 (அடைப்புக்குறிகளுக்குள் அடைக்கப்பட்ட இரண்டு வரிகளையும் சேர்த்து). (பொறுப்புத் துறப்பு: “வரிகளின் எண்ணிக்கையை விடுதலைக் குறியீடாக நீங்கள் பார்த்தால் அதற்கு நான் பொறுப்பில்லை.”) இந்தப் புள்ளியியல் கணக்கு பெண் மொழியை, பெண் எழுத்தை அறிவதற்கு உதவுமா என்பதை இப்போது பார்ப்போம். இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் “ஒரு” (70) என்ற வார்த்தைக்கு அடுத்து அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை “உடல்”. மொத்தம் 48 முறை. “இரவு” என்ற வார்த்தை 45 முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “மழை” “வீடு” ஆகிய வார்த்தைகள் தலா 40 முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “அவள்” (32), “அம்மா” (20), “உம்முமமா” (3), “தாய்” (6) “வெளி” (23). இந்த வார்த்தைகளை உளவியல் நோக்கோடு, லெக்கானின் உதவியோடு, ஆராய்ந்தால் கவிதைகளில் பொதிந்துள்ள பல அர்த்தங்களை, விசயங்களை வெளிக்கொண்டு வர முடியும். சரி, உடல் சம்பந்தமான வார்த்தைகள் என்னென்ன சல்மா பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்று பார்ப்போம். சட்டென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடலாம். கட்டுரையை முடித்துவிடலாம். இதோ அந்தப் பட்டியல் [பொறுப்புத் துறப்பு: கொடுக்கப்பட்ட பட்டியலை, கேசாதிபாதப் பட்டியலாக பார்த்தால் நான் பொறுப்பல்ல.]: “முடி”, “தலைமுடி”, “மூளை”, “முகம்”, “வாய்”, “உதடு”, “உமிழ்”, “எச்சில்”, “சிரிப்பு”, “காது”, “செவி”, “கண்”, “விழி”, “தொண்டை”, “குரல்”, “அழுகுரல்”, “தோள்”, “கக்கம்”, “மார்பு”, “முலை”, “இதயம்”, “அடிவயிறு”, “யோனி”, “கரு”, “சிறுநீர்”, “முதுகு”, “கூன்”, “கை”, “உள்ளங்கை”, “கால்”, “முட்டி”,

“விரல்”, “தசை”, “சதை”, “எலும்பு”, “கொழுப்பு”, “சருமம்”, “வியர்வை”, “கேசம்”, “சீழ்”, “இரத்தம்”, “குருதி”, “உயிர்”, “ஆன்மா”. ஏற்றுக்கொள்வதில் சிரமமிருக்காது என்று நினைக்கிறேன், பெண்ணெழுத்து உடலெழுத்துதான். இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றல்ல. இருக்க வேண்டிய ஒன்று. பெண்ணை உடலாகவே பார்த்து பழகியிருக்கும், அந்தப் பழக்கத்தை யதார்த்தத்தோடு இணைத்து அறிந்திருக்கும் ஆண்மைய உலகிற்கு, பெண் எழுத்தாளர்களின் உடலெழுத்து ஓர் உறுத்தலை ஏற்படுத்தும், உணர்வோடும் தன்னிலை அறிவோடும் இருந்தால், ஆண்களுக்கும் சரி, பெண்களுக்கும் சரி.

முடிவாக, எழுத்துக்குப் பாலினம் உண்டு. ஆண்மைய அரசியலை வெளிக்கொண்டுவரும், விழுமியங்கள் என்ற முகமடிக்குள் ஒளிந்திருக்கும் குரூர முகங்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரும், எந்த எழுத்தும் (பெண்தான் எழுத வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை) பெண்ணெழுத்தின் தன்மையைத் தானாகவே ஏற்கும். அது பெண் மொழிதான், மாற்றுமொழிதான். காரணம், இதுதான்; இதுமட்டும்தான்; ” விளிம்பு நிலைவாசிகளின் கூக்குரலையும், கடைநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களின் கலகக்குரலையும், ” ஒடுக்கப்படவர்களின் ஓலத்தையும், வெளிப்படுத்தும் எந்த மொழியும் பெண் மொழிதான். பெண்ணெழுத்துதான். பெண்ணெழுத்தின் முழு வீச்சை உணராமல் அதை வெறும் உடலெழுத்தாக குறுக்கி அயர்ந்து கிடக்கச் செய்யும் ஆபத்தும் இருக்கின்றது என்ற எச்சரிக்கையையும் நாம் உணரவேண்டும். மேலும், நுகர்வுப் பொருளாக ஆணுலகம் பெண்களைப் பார்ப்பதற்கு எதிர்வினை ஆற்றத்தான் அறிந்தே பெண்ணெழுத்து உடலெழுத்தாக தவிர்க்க முடியாமல் உருவாகிறது என்ற வாதத்திலுள்ள ஒருவித உள் முரண்பாட்டையும் நாம் உணரவேண்டும். போதுமான அளவிற்குக்

குழப்பத்தைக் கொட்டியாயிற்று. இரண்டு குறிப்புகளுடன் முடித்துக்கொள்வோம். குறிப்பு (1) பெண்மொழி (womanist writing) வேறு, பெண்ணியமொழி வேறு (Feminist writing). பெண்ணியமொழி பெண்மொழியின் ஓர் அங்கம்; ஒற்றை அரசியலை (பெண்-ஆண் ஒவ்வாமை) மட்டுமே மையமாகக் கொண்டது. பெண்மொழியின் பரப்பு விசாலமானது. பல்வேறு சூழல்களில், பலவிதமான எதிர்நிலைகளையும், கொந்தளிப்புகளையும், இறுக்கங்களையும், சிக்கல்களையும், நெருக்கடிகளையும், தேடல்களையும், சலனங்களையும், சறுக்கல்களையும், திணிக்கப்பட்ட விழுமியங்களிலிருந்து விடுபட நிகழ்த்தும் போராட்டங்களையும், உள்ளப் பிறழ்வுகளையும், பொதுப்படிமங்களிலிருந்து விடுபட முடியாமல் சிறைபட்டுக்கிடக்கும் அவலங்களையும், வெறுமையின் சிணுங்கல்களையும், கணக்கில் கொள்ளும். எனவே, இரண்டும் சமமல்ல. குறிப்பு (2) இந்தக் கட்டுரை மறந்துவிட்ட ஒன்று. எழுத்தை வெறும் இருமைப் பண்பு கொண்ட அமைப்பாகப் பார்த்ததுதான். எழுத்து பெண்ணாகவோ ஆணாகவோ மட்டும்தான் இருக்க வேண்டுமா? மூன்றாம் பால்நிலை அமைப்பைப் பற்றிப் பேசாத இந்தக் கட்டுரையும் ஓர் ஆண்மைய எழுத்தின் அம்சம்தான் என்று வாதிட்டால் தவறொன்றுமில்லை. இதோ முடித்துவிட்டேன் இந்தப் பதில்-பொதிந்த கேள்வியோடு! இரண்டாம் பால்நிலையை ஒதுக்கி விளிம்பிற்குத் தள்ளும் முதலாம் பால்நிலை, மூன்றாம் பால்நிலைக்கா இடம் கொடுக்கும்?

★★★★

பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்கள் மற்றும் தகவல்:

அம்பை, “விருதேற்பு உரை”, 2019,

அம்பை: ஆக்கங்களும் விமர்சனங்களும் (Kindle Edition), சென்னை, சொல்வனம் வெளியீடு, பக்:360-361.

அம்பை, “என் நோக்கில் சுரா”, 2019, அம்பை: ஆக்கங்களும் விமர்சனங்களும் (Kindle Edition), சென்னை, சொல்வனம் வெளியீடு, பக்: 119 -121.

சசித்ரா, ரா. “சங்கல்பமும் சம்பவமும்: அம்பையின் இரு நூல்களை முன்னிட்டு தமிழ்ப் பெண்ணெழுத்து - ஒரு பார்வை”, 2019, அம்பை: ஆக்கங்களும் விமர்சனங்களும் (Kindle Edition), சென்னை, சொல்வனம் வெளியீடு, பக்: 260-261.

வண்ணநிலவன், “அம்பை என்ற சி.எஸ். லெட்சுமி” 2019, மறக்க முடியாத மனிதர்கள் - தொகுதி 4, Amazon Asia-Pacific Holdings Private Limited, kindle edition, பக். 40- 42.

கிருஷ்ணன், வ. “குலசேகரரின் பெண்மொழி” 2001, ஆய்வுக்கோவை: முதல் தொகுதி, இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், தமிழாய்வுத் துறை, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி.

“கேசாதிபாதம்” தகவல்: வ. கிருஷ்ணன், உடுமைலப்பேட்டை நாள்: 09.08.2022.

vasuaruntamil@gmail.com ■